

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoE/246/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215201654
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3215201654.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného L. S. s. r. o., so sídlom P. XXX/A, X., N. XX XXX XXX, zastúpeného Y. P. W., L., advokátkou, so sídlom T. XX, X., korešpondenčná adresa P. XXX/A, X., proti povinnej H. I., bytom W. XXX/XX, X. nad X., pre vymoženie 1.584,43 Eur s príslušenstvom, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4Er/342/2015-66 zo dňa 11. septembra 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku II. o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa výrokom I. zastavil exekučné konanie a výrokom II. uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 3,- Eur na účet Okresného súdu Bánovce nad Bebravou do 3 dní od právoplatnosti napadnutého uznesenia za vyhotovenie rovnopisu podania oprávneného zo dňa 26.06.2015 - doručenie Všeobecných obchodných podmienok, ktoré vytvorili súdny spis. Tamojší súd uznesením č.k. 4Er/342/2015-42 zo dňa 01.07.2015 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13CoE/128/2015-58 zo dňa 19.08.2015, preto bolo potrebné v súlade s § 44 ods. 4 Exekučného poriadku exekučné konanie zastaviť. Súd dôvodil poukazom na ust. § 44 ods. 4 Exekučného poriadku, § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a položku 20a Sadzobníka súdnych poplatkov. S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, že oprávnený je povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 3,- € za vyhotovenie rovnopisu podania (podanie urobené elektronickými prostriedkami, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom - podanie oprávneného zo dňa 26.06.2015 - doručenie Všeobecných obchodných podmienok), ktoré vytvorili súdny spis - pol. 20a sadzobníka súdnych poplatkov s poukazom na § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Zároveň súd poučil navrhovateľa, že ak sa poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa vo výroku II. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Odvolanie odôvodnil ustanoveniami § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f), h), i) O.s.p.. Rozhodnutie súdu považoval za nedôvodné a arbitrárne, čím bola oprávnenému odňatá možnosť konať pred súdom. Konštatoval, že v danej veci absentuje výslovný prejav vôle účastníka, ktorým by žiadal vyhotoviť rovnopis podania, a preto súd vykonal poplatkový úkon v zmysle položky 20a ods. 1 sadzobníka bez návrhu účastníka. Dôvodil, že zákon o súdnych poplatkoch neobsahuje výslovné určenie poplatníka poplatku za vyhotovenie takéhoto rovnopisu, a to s poukazom na § 2 ods. 1 zákona. Oprávnený zdôraznil neprípustnosť uloženia povinnosti zaplatiť poplatok podľa položky 20a sadzobníka v prípade absencie výslovného návrhu na vykonanie tohto úkonu účastníkom. Bol toho názoru, že uloženie poplatkovej povinnosti aj za spôsob podania návrhu je duplicitným spoplatnením toho istého úkonu a zákon takýto postup nepripúšťa. Dal do pozornosti

uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23.06.2011, sp. zn. 6MCdo 7/2011. Oprávnený záverom uviedol, že prípadný poplatok za podanie podpísané ZEP je už obsiahnutý v súdnom poplatku zo žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi. S ohľadom na odvolacie dôvody oprávnený navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku II. o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p.

Z obsahu odvolania oprávneného vyplýva, že odvolaním bolo napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa iba v časti o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť uznesenia a výrok o zastavení exekučného konania zastal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "zákon č. 71/1992 Zb.") sa súdne poplatky vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb., poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb., poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa Položky 20a časť II. - Poplatky za úkony súdov Sadzobníka súdnych poplatkov, za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, ktoré vytvoria súdny spis, a rovnopisu podaní a ich príloh doručovaných účastníkom, ak bolo podanie urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona za každú stranu 0,10 Eura najmenej 10 Eur za podanie, ktoré je návrhom na začatie konania s prílohami, najmenej 3 Eurá za ostatné podania s prílohami.

Podľa Poznámky č. 1 k Položke 20a Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v prípade podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom súd vyhotoví potrebný počet rovnopisov a ich príloh bez toho, aby žiadal náhradu vecných nákladov podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že oprávnený na výzvu súdu prvého stupňa zaslal Všeobecné obchodné podmienky L. X.), v celkovom počte 18 strán, pričom toto podanie bolo urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Podanie oprávneného si vyžadovalo vykonanie úkonov súdu, a to vyhotovenie rovnopisu VOP pre vytvorenie súdneho spisu, ktoré sú spoplatnené v zmysle položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, v danom prípade minimálnou sumou 3 Eur.

Vychádzajúc zo znenia vyššie citovaných zákonných ustanovení, odvolací súd zastáva názor, že nakoľko podanie oprávneného zo dňa 26.06.2015 t. j. VOP, doručené súdu prvého stupňa dňa 26.06.2015, bolo urobené elektronickými prostriedkami a bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, súd prvého stupňa postupoval správne, keď za vyhotovenie rovnopisu tohto podania uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v zmysle Položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Odvolateľ svoju obranu proti uloženej poplatkovej povinnosti založil na tvrdení, že v predmetnom konaní vykonanie predmetného úkonu nenavrhol. Odvolací súd sa však v tejto otázke stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že zo zmyslu doplnenia položky 20a do Sadzobníka, ktorým je pokrytie vecných nákladov za vyhotovenie rovnopisu elektronického podania, pojem "navrhovateľ" uvedený v citovanom zákonnom ustanovení nemožno vykladať v úzkom zmysle iba ako navrhovateľ, ktorý podal návrh vo veci samej, ale treba ho vykladať širšie ako navrhovateľa spoplatňovaného úkonu. Preto pre vznik poplatkovej povinnosti v tomto prípade stačí, že išlo o podanie, ktoré sa týkalo predmetnej veci

a preto sa stalo súčasťou súdneho spisu a ten, kto ho urobil, je navrhovateľom v zmysle § 5 ods. 1 písm. a) zákona.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam oprávneného odkazujúcim na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.06.2011, sp. zn. 6MCdo 7/2011, odvolací súd uvádza, že má za to, že v konaní vedenom na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 6MCdo 7/2011 sa riešila otázka, či medzi ustanovením § 42 ods. 3 veta tretia O.s.p. a ustanoveniami zákona o súdnych poplatkoch o vecnom a o osobnom oslobodení od týchto poplatkov je pomer špeciality, nakoľko poplatníkom v tomto konaní mala byť správkyňa konkurznej podstaty úpadcu, ktorá je v zmysle zákona o súdnych poplatkoch oslobodená od platenia súdneho poplatku. Najvyšší súd v tomto konaní nevyslovil záver, že v prípade vyhotovenia rovnopisu podania urobeného elektronickými prostriedkami zaručeným elektronickým podpisom nie je navrhovateľ povinný zaplatiť súdny poplatok v zmysle položky 20a sadzobníka. Konštatoval len, že v prípade vyhotovenia rovnopisu podania a príloh urobeného elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom by ukladanie povinnosti účastníkovi nahradiť trovy, ktoré vznikli štátu v súvislosti s týmto úkonom, neprichádzalo do úvahy, a to v zmysle § 42 ods. 3 O.s.p.. V tejto súvislosti skonštatoval aj to, že povinnosť zaplatiť súdny poplatok a povinnosť nahradiť trovy konania sú zásadne dve rozdielne povinnosti, preto pomer špeciality medzi ustanovením § 42 ods. 3 veta tretia O.s.p. a ustanoveniami zákona o súdnych poplatkoch o vecnom a osobnom oslobodení od týchto poplatkov neprichádza do úvahy. Tento záver potvrdzuje aj Poznámka k Položke 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej v prípade podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom súd vyhotoví potrebný počet rovnopisov a ich príloh bez toho, aby žiadal náhradu vecných nákladov podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Zákon o súdnych poplatkoch tak sám výslovne rozlišuje medzi súdnym poplatkom za úkon súdu vymedzený v položke 20a Sadzobníka súdnych poplatkov a úhradou vecných nákladov podľa uvedeného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Náhradu vecných nákladov tak nemožno stotožňovať so súdnym poplatkom, ale predstavuje finančné prostriedky, ktoré sú súdy oprávnené od účastníkov vyberať za vyhotovenie fotokópií podaní v určitej výške a to v tých prípadoch, ktoré upravuje ustanovenie § 42 ods. 3 O.s.p. a § 44 ods. 1 O.s.p.. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.06.2011, sp. zn. 6MCdo 7/2011, teda vyplýva záver, že poplatníka v prípade vecného alebo osobného oslobodenia od platenia súdneho poplatku nie je možné zaviazat' na náhradu trov konania štátu v zmysle § 42 ods. 3 O.s.p.. Ak však poplatník, resp. konanie, nie je od platenia súdnych poplatkov oslobodené, nič nebráni tomu, aby súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok podľa položky 20a Sadzobníka za vyhotovenie rovnopisu podania a príloh urobeného elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom.

Napokon v súvislosti s námietkou oprávneného, podľa ktorej tento poplatok nie je vyberaný na prospech jeho pôvodcu, považuje odvolací súd za potrebné poznamenať, že vzhľadom na pretrvávajúcu povinnú existenciu súdneho spisu v písomnej podobe bolo vyhotovenie rovnopisu podania oprávneného nepochybne v jeho prospech, pretože bez neho by (odvolacie) konanie nemohlo prebehnúť.

Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku II. o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.